

Tóth Ákos beszéde az Aranydiploma-átadáson/2015/:

Egy szubjektív véleménnyel szeretném kezdeni köszöntőmet! Több mint egy évtizede várok, hogy egy nyilvános eseményen ismét Rektorként köszöntsem az Egyetem vezetőjét, mert ez azt jelenti, hogy újra Testnevelési Egyetem vagyunk, a mi Egyetemünk.

Tisztelt Rektor Úr, Egyetemi vezetők, Tanártársaim, Hallgatók,!

Tisztelt Jubileumi Diplomások! Kedves Évfolyamtársaim!

Laudációt szeretnék mondani a TF-ről, egykori tanárainkról, az 1965-ben végzett évfolyamról, a jelenlévőkről és azokról is akik már nem lehetnek közöttünk. A mai napon a TF a mosoly országa lett. Zömében már évek óta nyugdíjas, testben, fizikumban már kissé megkopott, de lélekben, mentalitásban fiatalos, csillogó szemű testnevelő lépte át az Egyetem kapuját. Már nem vesszük kettesével a lépcsőfokokat, nem merészkednénk a kollégiumi záróra után az ebédlő tetejéről a kollégiumba bejutni, de a lelkünk, a tekintetünk mosolyt áraszt. Mindezt köszönhetjük az itt eltöltött 4 évnek, egykori tanárainknak, akik nem csak szakmát, hanem emberséget, tisztességet is tápláltak belénk. S köszönhetjük a múltban és most is összetartó évfolyamunknak, köszönhetjük annak a sokoldalú képzésnek, amelyet ma úgy mondanánk, hogy a 4 éves, osztatlan képzésben kaptunk. Azért a feltételes mód, mert ma már ilyen nincsen.

Úgy hiszem deja vu érzésünk van,--- egy-két órára gondolatban, lélekben reinkarnálódunk. Az épületek, termek, csarnokok, az egész terület sokat változott. Mi még az uszoda helyén egy salakos kézilabda pályán gyakoroltunk, a kis atlétika pályán róttuk a köröket és az alumínium rudat magunk előtt tolva, homokba érkeztünk a szédítő magasságból. Nagy esemény volt a mostani ebédlőben és összes mellékhelyiségében rendezett Gólyabál, az évfolyam bál, ahol a tomboló zenét egy Terta vagy egy Mambó márkájú magnetofon szolgáltatva. Itt rendeztük a hagyományos Luca napi elsőéves avatást,---a piros pacsis fő műsor komoly forgatókönyv és mulatságos színészi produkciók szerint zajlott.

A még mindig tekintélyes Fő épület termeiből visszhangozva hallom Kereszty, Büchler, Czirják, Niklai tanár urak magasröptű gondolatait, a ziafelhőben úszó tornateremből hallom Romák Éva néni, Kerezsi Bandi bácsi és Erdős Pista bácsi feszes vezényszavait, a Játékcsarnokban a labda pattogása sem nyomja el Kolozs és Porubszki tanár urak jóindulatú figyelmeltetését, hogy a labda nem

szögletes, hanem gömbölyű. A Csörsz pályán Zalka tanár úr mutatta be nem egyszer, hogyan kell ballal jobbra fordítani a támadás irányát. Messze a TF-től, a Sportuszodából hallom csoporttársaim hörgését az 50 pillangó leúszása közben, hallom a velőtrázó sikolyt a 10 méteres torony elhagyása után és látom Arold Imre tanár úr elnéző mosolyát amint a legközelebbi mentőövet húzza minél közelebb a medencéhez.

Engedtessek meg, hogy csak így szólítsam nagy tekintélyű tanárainkat a Csörsz pályán: Péter bácsi, Sanyi bácsi, Jenő bácsi, /úgy-e Bácsalmási, Harmati, Koltai tanár urakat szólítottuk így/, akik az atlétika különböző ágaiban próbáltak némi jártasságot belénk táplálni. Nem volt könnyű dolguk, mert mellékesen olimpiai bajnokokat, világklasszis atlétákat neveltek.

Hosszú lenne itt a felsorolás, de még egy kiemelkedő személyiségre, évfolyamvezetőnkre kell emlékeznünk. Varga Jenő tanár urat hívom emlékezetünkbe! Nagyon fiatalon, életművének kiteljesedése előtt távozott el, de emberi tulajdonságaival, szakmai tudásával, humánus gondolkodásával maradandót alkotott bennünk.

Szóljon a laudáció tanárainknak, akik még élnek és azoknak is akik eltávoztak. Maradjanak Ők a lelkünkbe zárva, örök tanítómesterként.

Itt hajtok fejet és szeretettel emlékezem évfolyamtársainkra, akik már nincsenek közöttünk. Nekik is köszönet, hogy együtt éltük át a 4 évet.

Újra itt van a Nagy Csapat! Mindenki testnevelő tanári diplomával lépett ki az Egyetem kapuján, de a további években jó néhányan bizonyítottuk, hogy a testnevelés és sport kultúrája szerves része az egyetemes kultúrának, így az élet legkülönbözőbb területein álltunk helyt, még ha nem is az iskola padban szereztük az ehhez szükséges ismereteinket. Az elmúlt évtizedekben évfolyamunkból került ki 6 szövetségi kapitány /köztük olyan, aki 1968-ban kivezette a labdarúgó válogatottat a Világ bajnokságra,--- tornában, úszásban két kapitányunk is olimpiai bajnokot adott a magyar sportnak /. Büszkék voltunk válogatott versenyzőinkre /köztük még egy kézilabda világválogatottra is/. Számolatlan első osztályú hazai és külföldi csapatot vezető edzők,--- TF rektor helyettes, sportot irányító miniszter, ---doktori fokozatot szerző pedagógus, pszichológus, iskolaigazgató, ---megyei sportszövetségi vezető, egy város díszpolgára, sőt kitűnő operaénekes is gazdagította a listát. Többen külföldön gyakorolták hivatásukat és a nehezebb beilleszkedés után kitűnően helytálltak.

Elnézést a szubjektív megnyilatkozásért: Számomra nagy öröm és élmény volt 7 évfolyamtársammal évekig egy időben, különböző tanszékeken a TF-en

tanítani. --- Külön kiemelném azoknak az évfolyamtársaimnak nagyszerű munkáját, akik testnevelő tanárként a közoktatás és a felsőoktatás vérzivataros időszakában is helytálltak és a nemzet napszámosaként óvták gyermekeink, unokáink egészségét, nevelték őket a testnevelés és sport szeretetére. Életművük példa lehet a mai generációnak.

Itt, a TF-en szereztük tudásunkat, szemléletünket, bármilyen területen is dolgoztunk, igyekeztünk nem középiskolás fokon tani-tani.

Eljárt az idő: ---70 fölött a 4-2-4-ről nem egy futball csapat taktikai felállása jut eszünkbe, hanem az, hogy reggel 4 piros, délben 2 fehér, este 4 zöld színű bogyt kell bevinnünk /azért még ragaszkodunk a nemzeti színekhez/, ---az egykor csodás lányok még csodásabb nagymamák lettek, akik jogos büszkeséggel mutatják a több százás fényképgyűjteményt a szebbnél szebb, okosabbnál okosabb és soha nem látott, mindenben tehetséges unokáikról.

Fiatalkori jelszavunk volt: Ide nekem az oroszlánt is! Ma pedig szerényen sóhajtjuk: dum spiro, spero.

Amíg élek, remélek! Remélünk és reméljük, hogy van még egy-két szép évünk, évtizedünk és átvisszük - fogunkban tartva - a Szerelmet a túlsó partra.

A TF pedig őrzi örök varázsát.